

Oponentský posudek bakalářské práce

Karel Zavřel

Historie logiky jako inspirace pro vyučování matematiky

Bakalářská práce je koncipována jako soubor několika významných okamžiků v historickém vývoji logiky – hlavně období starověku (Aristoteles) a novověku (Boole, Frege) s krátkým zastavením ve středověku.

Ve druhé části práce je poukázáno na význam logiky jako nedílné součásti výuky matematiky (i ostatních vědních disciplín) na školách. K tomuto studiu logiky je vhodné využít motivačních logických konstrukcí, které v historii filosofie provokovaly, a tak poháněly vývoj logiky kupředu. Pro žáky to jsou zajímavé logické úlohy.

Práce má v sobě potenciál a autor v závěru nastiňuje aspoň dvě možné cesty jejího rozšiřování.

Ze zpracování práce je patrný zájem autora o tuto problematiku. Je též patrná docela dobrá orientace v literatuře a pochopení studovaných materiálů. To je třeba vyzdvihnout, protože studium logiky není jednoduchý proces. Zásahu na vzbuzení zájmu o logiku mělo absolvování povinně volitelného kurzu na fakultě. Ze zpracování bakalářské práce není ale patrné, zda její struktura je autorovým dílem nebo je to pouhá kopie onoho kurzu.

Práce je zpracována pečlivě, srozumitelně, typograficky téměř dokonale (objevuje se asi deset chyb – největší je „pomotaná“ věta na str. 32₄ a hrubá chyba ve shodě podmětu s přísudkem na str. 42₇). Po odborné stránce se mi nedaří porozumět výkladu rovnosti $S.(1-P).(1-M)=S.M$ na str. 24.

V práci jsou uváděny doslovné citace, což kvituji s povděkem. V tomto ohledu mám ale na několika místech dojem, že to jsou také doslovné citace, přitom ale tak uvedeny nejsou; vypadají totiž knižně – např. na str. 27 věta: „Ač už dříve introvertní a ve větší společnosti často nesvůj, stával se postupem času břitkým i v kontaktu s těmi, kdo se k jeho pracím vyjadřovali.“ (myšleno G. Frege)

Celkově hodnotím práci jako kvalitně zpracovanou, mám jen několik drobných výhrad, které jsem výše uvedl. Proto navrhuji přijmout tuto práci jako bakalářskou práci.

Praha, 24. 5. 2010

Jaroslav Zhouf